PIOTRKOWSKIE BIENNALE SZTUKI

2015

III PIOTRKOWSKIE BIENNALE SZTUKI

CZERWIEC-SIERPIEŃ 2015
PIOTRKÓW TRYBUNALSKI

Krzysztof Jurecki

Co może nam dać Apokalipsa?

III Piotrkowskie Biennale Sztuki kontynuuje tradycję z poprzedniej edycji, która, przypomnijmy, dotyczyła problematyki *Końca człowieka?* Pytanie na temat postapokalipsy powinien zadać sobie każdy, zastanawiając się nad tym, czego ono dotyczy, jak się realizuje i jaka jest jego relacja do ortodoksyjnej wersji reprezentowanej przez Apokalipsę św. Jana[1].

Najnowsze czasy obfitują w różnego rodzaju proroctwa i zagrożenia, nasilające się od 2000 roku, a szczególnie od 2010 roku w związku z katastrofą smoleńską, która rozpoczęła ciąg niepokojów politycznych. Na całym świecie trwają zaburzenia społeczne związane z zagrożeniem terroryzmem i nową „wędrówką ludów".

Powrót rzeźby?

Byłem przekonany, że klasyczna rzeźba jest formułą zanikającą w sztuce najnowszej, ale swoje zdanie muszę zweryfikować o kilka prac, nie tylko tych nagrodzonych z Piotrkowa. Grand Prix otrzymała Małgorzata Wróbel-Kruczenkow za pracę pod znamiennym tytułem *Obecna Nieobecność* wykonaną z wosku. Jury było zgodne w swym wyborze, ponieważ doceniło profesjonalizm i oryginalność koncepcji artystki po wrocławskiej ASP, ale po studiach malarskich. Autorka w tej instalacji nawiązuje do idei pomników pośmiertnych, ale w nowym, jakże aktualnym wydaniu. Praca jest wyrafinowana pod każdym względem, także zaaranżowanego otoczenia, które kojarzy się ze szpitalnym parawanem, jak też przywołuje ekspozycję Aliny Szapocznikow, np. z Zachęty (1998). Instalacja pokazuje ciało człowieka po śmierci, jakby z prosektorium leżące bezwładnie, bezbronne zwłoki kobiety, w której „ocalona" została tylko głowa. Jedynie na niej nie widać deformacji i cięć skalpelem, jak na pozostałych częściach ciała. Istota tej realizacji zawieszonej między duchowością a oglądem materialistycznym polega na tym, że wpisuje się ona w tradycję rzeźby sepulkralnej (od sztuki Etrusków do klasycyzmu) i jednocześnie operuje aktualnym językiem sztuki. Artystka posiada bardzo duży potencjał artystyczny i świadomość ścieżki, po której pragnie kroczyć[2].

Nie wierzę jednak w powrót rzeźby w znaczeniu, jakie miała ta dziedzina artystyczna jeszcze w XIX wieku, gdyż dziś przede wszystkim pełni rolę decorum z pogranicza karykatury, realizowanej w przestrzeni miejskiej lub gry abstrakcyjnych form, także o znaczeniu zdobniczym. Ale czasami powstają wybitne „prywatne" prace, jak w realizacji Wróbel-Kruczenkow.

Czym jest ściana?

I miejsce pod długiej dyskusji otrzymał wrocławski artysta Rafał Michalak za serię zdjęć *Ściana.* Stworzył bardzo trafną metaforę na temat drogi życia, w tym aspektu/momentu miłości, może duchowego wyzwolenia? Ogólna atmosfera tej pracy jest jednak mroczna, apokaliptyczna, ukazuje stan wewnętrznej walki. Fotografie są tutaj formą autoportretu i portretu, będąc jednocześnie aktem męsko-kobiecym. Interesująca jest tutaj inscenizacyjna, narracja wyrażona w formule znanej z prac prof. Piotra Komorowskiego, wykładowcy Michalaka na ASP we Wrocławiu.

Multiplikacja, zderzenie cząstek?

II nagroda przypadła słowackiemu artyście Jurajowi Gramantikowi, którzy w pracy *Zderzenie cząstek* przedstawił zmultiplikowane, transparentne formy ludzkie, przekornie zaaranżowane w formie stożka, dotykające się głowami. Są to prawie przezroczyste „skorupy", bez indywidualnych cech i twarzy, co sugeruje kryzys człowieczeństwa. Zainteresowania Gramantika wyrastają z rzeźby słowackiej i polskiej (prof. Jerzy Fober), ale jakże udanie wpisują się w uniwersalną tradycję wykorzystywania nowych technologii w rzeźbie, jak czyniła to m.in. Alina Szapocznikow.

III nagrodę otrzymał Sławomir Marzec, który jest jednym z najważniejszych teoretyków i diagnostyków sztuki. Jury zwróciło uwagę na niezwykle ciekawą formę nakładania obrazu i osiąganie malarskiego efektu ze spowolnieniem ruchu w wideo pt. *Biegałem po pokojach.* Autor poprzez pryzmat własnych doświadczeń szkicuje uniwersalną, pełną potencjalnych zagrożeń, sytuację ogólną. Sztuka dla niego jest wciąż poważnym filozoficznym namysłem nad „wszystkim", ponieważ jest to podstawowy idiom jego intelektualnej sztuki.

Trzy wyróżnienia

Jury miało kłopoty z przyznaniem trzech wyróżnień, ponieważ aspirowało tutaj jeszcze kilka innych prac: m.in. wideo Michała Arkusińskiego oraz cyfrowe fotografie Dominiki Komowskiej. Ostatecznie wyróżnienie otrzymała Magdalena Samborska za wideo *ΚΑΛΥΨΗ* (*Zasłonięcie*). Artystka w tekście towarzyszącym tej intelektualnej pracy słusznie zwróciła uwagę, że etymologicznie greckie słowo Ἀποκάλυψς (apokalipsa) wywodzi się z *kalýptein* – zasłonić[3]. Samborska przedstawiła, co jest niezwykle trudne, współczesną interpretację apokalipsy, przenosząc reminiscencje z śródziemnomorskich mitów (m.in. odwołania do kapłanek z Knossos) do współczesnego wyobrażenia kobiety i jej ubezwłasnowolnienia; także w erotycznym wymiarze. Apokalipsa jest tutaj „zasłonięciem" duchowej i religijnej mocy dawnych bogiń przez chrześcijaństwo. Na uwagę zasługuje bardzo ciekawa forma oraz konsekwencja jej programu artystycznego, który można nazwać postfeministycznym. Artystka uniknęła pułapki, jaką jest banalizacja i trywializacja wyrazu, jak często ma to miejsce nie tylko w dyskursie feministycznym, ale w całej najnowszej produkcji artystycznej spod znaku pop i kultury popularnej.

Kolejne wyróżnienie przyznaliśmy Halinie Treli za dwie fotografie pt. *ródło*, które są niezwykle wyrazistymi w formie i w przesłaniu symbolicznym portretami mężczyzny z pomalowaną na czarno twarzą, z zamkniętymi oczyma i świetnie zakomponowanymi dłońmi. Dodają one walorów znaczeniowych nt. trudnego do zwerbalizowania stanu duchowego, ale nie kojarzącego się z niczym pozytywnym. Wręcz przeciwnie: oglądamy bliżej nieokreślony dramat personalistyczny, w wydaniu ekspresjonistycznym.

Ostatnie wyróżnienie otrzymał Lunaris (Adam Łach) za pracę pod znamiennym tytułem *Błędne Koło*, będącą formą fotografii stereoskopowej, która oglądana poprzez specjalne okulary nabiera trójwymiarowego wyrazu[4]. Zdjęcie, wykonane nad ranem w byłym obozie koncentracyjnym Auschwitz-Birkenau, pokazuje fantomy człowieczeństwa. Dostrzegalne są rozpływające w przestrzeni zarysy dwóch postaci: mężczyzny i kobiety. Głęboko symboliczna realizacja doskonale wpisuje się w duchową ścieżkę autora i jego wyjątkowy malarski styl, oparty na specjalnej metodzie fotografowania.

Nagrodę specjalną otrzymał Dariusz Sitek za instalację *Okno życia* (z cyklu *Infanticide*), pracę z pogranicza rzeźby i ready-made będącą zawoalowaną krytyką tzw. okien życia z pozycji sztuki krytycznej. Jajka/płody przypominają utajone formy potwornego życia, jakie znamy m.in. z głośnego filmu *Alien* (1979). Podświetlona instalacja jest więc dyskusją na temat działalności Kościoła katolickiego w Polsce, co należy do szerokiego nurtu sztuki, obecnego nie tylko w Piotrkowie (np. Julia Kurek), ale także w Gdańsku (np. Dorota Nieznalska).

Kolejną nagrodę specjalną otrzymała Małgorzata Wielek-Mandrela, będąca w moim przekonaniu jedną z najważniejszych polskich malarek średniego pokolenia. Dlaczego bardzo cieszę się z tej nagrody? Jej praca jest właśnie postapokaliptyczna, gdyż pokazuje cheruba na tle umierającego świata. A więc jest odpowiedzią na pytanie „czym jest obecnie post-apokalipsa?" Wyrafinowany styl sprowadza się tu do minimalizacji środków formalnych i nietypowego stylu fotorealistycznego, gdyż główny motyw, paradoksalnie, oparty jest na przekazie fotograficznym.

Co wyniknęło z kolejnych biennale w Piotrkowie?

Mam nadzieję, że organizowane od 2011 roku w Piotrkowie biennale ze względu na określone preferencje ideowe, nietraktowane jednak dogmatycznie, mające na celu także poszukiwanie nowych talentów czy nawet nowych tendencji będzie już niedługo istotnym miejscem na mapie ogólnopolskich wydarzeń, które w XXI wieku za bardzo uginają się pod liberalnymi i neomarksistowskimi hasłami sztuki krytycznej.

W dalszym ciągu trudno pisać i interpretować twórczość poprzez pryzmat postapokalisy, ponieważ jest to trudny do werbalizacji problem teologiczno-filozoficzny. Dodatkowo nie mieści się on w ramach ponowoczesności, która go, co najwyżej, ośmieszy lub będzie się nim bawić, zamieniając w filmowy komiks, jak np. w filmie *Armageddon* (1998) .

A co może nam dziś „dać" apokalipsa? Może przybliżyć nas do zrozumienia świata i praw, jakie naprawdę nim rządzą. To nie tylko nieustanna walka dobra ze złem, ale także konieczne poszukiwanie wyjścia z matni, w której każdy w określonym momencie życia może się znaleźć. Z pewnością zrozumienie idei apokalipsy jest taką możliwością ocalenia „tu i teraz", ponieważ, jak z głębokim przekonaniem pisał Zbigniew Treppa w tekście pod znamiennym tytułem *Apokalipsa jedynie ocalająca*: „Apokalipsa nie sięga swym horyzontem <tylko> nieskończoności, czasów ostatecznych. Odsłaniając tajemnicę dziejów świata, odsłania równocześnie tajemnicę <dziś> i <teraz>"[5].

---

[1] Ta klasyczna tematyka, odrzucona przez modernizm artystyczny, nie ma w Polsce swoich współczesnych twórców, poza Janem Lebensteinem oraz wystawami, które byłyby swoistym polem badawczym dla dalszych interpretacji. W 1997 roku w galerii Spiż 7 w Gdańsku zorganizowałem wystawę *Wobec Apokalipsy* a w 1999 *Wobec Apokalipsy. Pocałunek Śmierci*, w BWA w Bielsku-Białej (kat.). Na marginesie warto zaznaczyć, że niezależnie od wszystkiego Piotrkowska impreza artystyczna i jej jurorzy starają się dokonywać sprawiedliwych wyborów, na ile jest to możliwe. Do pierwszego etapu wpłynęła niespodziewanie bardzo duża ilość prac, w tym zza granicy. Trudność wyboru polegała na tym, że jurorzy mogli wybrać do drugiego etapu tylko około pięćdziesięciu artystów, czyli o wiele mniej niż w poprzedniej edycji, w której prace o tematyce sakralnej zaistniały także w przestrzeni Galerii Panien Dominikanek Kościoła Akademickiego.

[2] Artystka przyznaje się do zainteresowań twórczością Konrada Kuzyszyna i Zuzanny Janin w aspekcie dotyczącym umierania i stanu śmierci. Ale jej realizacje malarskie na szczęście daleko odbiegają od prac przywołanych tu artystów, którzy zwłaszcza w latach 90. realizowali sztukę krytyczną.

[3] Należy pamiętać, że Samborska wygrała biennale w Piotrkowie w 2013 i jury nie chciało, aby pojawiło się zastrzeżenie dotyczące protekcjonizmu. W moim przekonaniu ta wybitna realizacja cyfrowego wideo zasługiwała na jedną z nagród, ale pozostali członkowie jury, podobnie, jak w przypadku Małgorzaty Wielek-Mandreli, miało inne zdanie.

[4] Jury nie miało do dyspozycji specjalnych okularów steroskopowych, które pojawiły się przed wernisażem wystawy. Teoretycznie istnieje metoda oglądania takich prac bez okularów.

[5] Z. Treppa, *Apokalipsa jedynie ocalająca,* w: *Wobec Apokalipsy. Pocałunek Śmierci*, BWA, Bielsko-Biała 1999 (kat.).

III Piotrkowskie Biennale Sztuki. Piotrków Trybunalski. 19.06.- 30.08.2015

Pierwsze Biennale Sztuki w Piotrkowie Trybunalskim zorganizowane zostało w 2011 roku przez Ośrodek Działań Artystycznych (dawna Galeria Sztuki BWA do 2009 r.). Stosunkowo młoda impreza stawia sobie za cel konfrontację artystów reprezentujących wszelkie stylistyki i formuły artystyczne poprzez prezentację prac zaliczanych do szeroko pojętej grupy sztuk wizualnych. Biennale ma za zadanie nie tylko konsolidowanie środowiska artystycznego wokół cyklicznego wydarzenia artystycznego, ale przede wszystkim poszukiwanie nowych indywidualności twórczych, wskazywanie młodych lub nieznanych talentów artystycznych, którym trudno zaistnieć na coraz bardziej skomercjalizowanej polskiej scenie artystycznej. Na wcześniejszych edycjach Biennale takim wskazaniem było nagrodzenie prac Tomasza Fularskiego, Julii Kurek, Bartłomieja Jarmolińskiego, Magdaleny Samborskiej, Dariusza Sitka obok klasyków polskiej sztuki, jak Andrzej Dudek-Dürer.

Każda edycja Biennale to pretekst do prezentacji różnorodnych postaw twórczych, będących odpowiedzią i sposobem interpretacji jednego tematu za pomocą odmiennych form. Tytułowa teza obecnej edycji to „W postapokaliptycznym świecie. Iluzja czy droga wyjścia/dojścia ku?". „Temat post-apokalipsy jest w dalszym ciągu ważnym zagadnieniem artystycznym, który wciąż w określonym czasie historycznym czeka na swe spełnienie czy uzupełnienie stworzonego przez wieki pola artystycznego. To nie tylko walka, zniszczenie, katastrofa, ale także i „odsłonięcie". Co sztuka może nam jeszcze odsłonić? Jakie idee przypomnieć?" To fragment z tekstu Krzysztofa Jureckiego - przewodniczącego Jury, będący przesłaniem tej edycji konkursu. Jury konkursu zwracało w równym stopniu uwagę na odpowiedź na problem ideowo-filozoficzny zawarty w pracach, jak też na formę, nie preferując żadnej z technik, szkoły czy środowiska twórczego. Na tych samych zasadach oceniane były fotografia, wideo, malarstwo czy rzeźba, choć nie jest to łatwe.

Do tegorocznego konkursu zgłosiło się 439 twórców, którzy nadesłali 1021 prac. Jury zakwalifikowało do wystawy finałowej 54 twórców i 71 prac. Spośród nich wyłoniono laureatów.

Grand Prix

Nagroda Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
Małgorzata Wróbel-Kurczenkow za pracę *Obecna Nieobecność* /instalacja multimedialna; 90 x 205 cm, 2014/

I Miejsce

Nagroda Przewodniczącego Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
Rafał Michalak za pracę *Ściana* /fotografia cyfrowa, 80x100cm; 2015/

II Miejsce

Nagroda Hotelu Mercure Piotrków Trybunalski
Juraj Gramantik za pracę *Particle Accelerator* /rzeźba, polyester; 140x140x180cm; 2011/

III Miejsce

Nagroda MUSI sp. z o.o.
Sławomir Marzec za pracę *Biegałem Po Pokojach* /video/

Wyróżnienie
Nagroda Urzędu Miasta w Sulejowie
Magdalena Samborska za pracę *ΚΑΛΥΨΗ* /video, 2015/

Wyróżnienie
Nagroda Instytutu Zdrowia Medicall w Piotrkowie Trybunalskim
Halina Trela za zestaw prac *Źródło* /fotografia analogowa, 70x97cm, 2014/

Wyróżnienie
Nagroda ufundowana przez Aleksandrę i Roberta Kukulskich, oraz Małgorzatę i Sławomira Kowalczyków
Adam Łach Lunaris za pracę *Błędne Koło* /lunagrafia, 60x180cm, 2014/

Rafał Michalak - publikacja - nagroda specjalna Pisma „Format"
Halina Trela - wystawa indywidualna - nagroda specjalna Ośrodka Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim
Dariusz Sitek - wystawa indywidualna - nagroda specjalna Centrum Idei Ku Demokracji w Piotrkowie Trybunalskim
Małgorzata Wielek-Mandrela - wystawa indywidualna, nagroda specjalna Centrum Promocji Młodych w Częstochowie

Jury III edycji Piotrkowskiego Biennale Sztuki
- **Krzysztof Jurecki** - przewodniczący jury, członek Honorowy ZPAF, członek AICA , wykładowca w Wyższej Szkole Sztuki i Projektowania w Łodzi.
- **Janusz Bałdyga** - członek jury, artysta, pedagog, studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, dyplom w 1979 roku w pracowni prof. Stefana Gierowskiego. Współzałożyciel i członek grupy twórczej „Pracownia". Od 1976 roku jest członkiem Akademii Ruchu. Wykładowca na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.
- **Andrzej Saj** - członek jury, krytyk sztuki, kurator, redaktor naczelny Kwartalnika "Format".
- **Stanisław Gajda** - dyrektor Ośrodka Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim.
- **Andrzej Hoffman** - kurator Biennale, grafik, malarz, absolwent Wydziału Grafiki i Malarstwa ASP w Łodzi, specjalista ds. wystaw i edukacji w Ośrodku Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim.

Miejsce prezentacji
Galerie Ośrodka Działań Artystycznych, ul. Dąbrowskiego 5 i ul. Sieradzka 8, 97-300 Piotrków Trybunalski

Organizator
Ośrodek Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim, ul. Dąbrowskiego 5, 97-300 Piotrków Trybunalski
tel. 44/7339388, email: oda@odaart.pl, www.odaart.pl

Grand Prix

Nagroda Prezydenta Miasta Piotrkowa Trybunalskiego.

Małgorzata Wróbel-Kruczenkow, *Obecna Nieobecność* (fragment)

instalacja multimedialna, 90 x 205 cm, 2014.

I Miejsce

Nagroda Przewodniczącego Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego,

Nagroda Specjalna

Pisma „Format”.

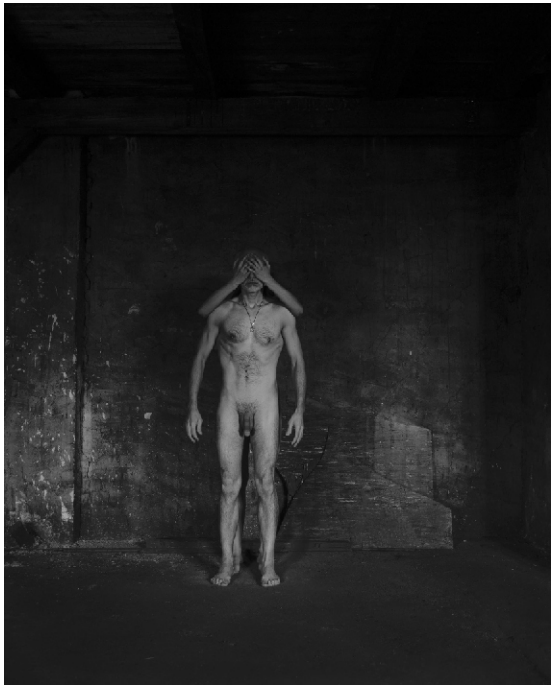

Rafał Michalak, cykl *Ściana*

fotografia cyfrowa, 80x100 cm, 2015.

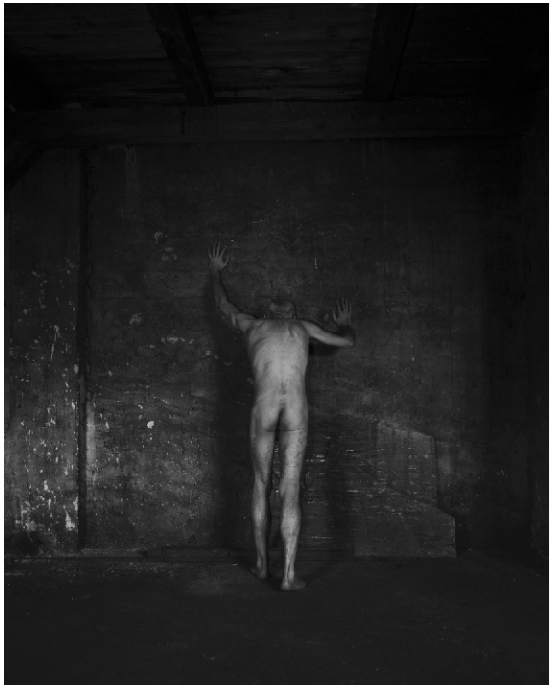

II Miejsce

Nagroda Hotelu Mercure Piotrków Trybunalski.

Juraj Gramantik, *Particle Accelerator*
polyester, 140x140x180 cm, 2011.

III Miejsce

Nagroda MUSI sp. z o.o.

Sławomir Marzec, *Biegałem Po Pokojach*

klatka z wideo.

Wyróżnienie

Nagroda Urzędu Miasta w Sulejowie.

Magdalena Samborska, *ΚΑΛΥΨΗ*

klatka z wideo, 2015.

Wyróżnienie

Nagroda Instytutu Zdrowia Medicall w Piotrkowie Trybunalskim

Nagroda Specjalna

Ośrodka Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim

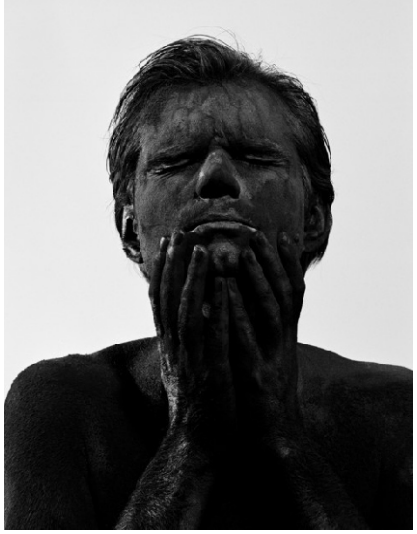

Halina Trela, cykl *Źródło*

fotografia analogowa, 70x97 cm, 2014.

Wyróżnienie

Nagroda ufundowana przez Aleksandrę i Roberta Kukulskich, oraz Małgorzatę i Sławomira Kowalczyków.

Adam Łach Lunaris, *Błędne Koło/Vicious Circle*
lunagrafia, 60x180 cm, 2014.

Nagroda Specjalna

Centrum Idei Ku Demokracji w Piotrkowie Trybunalskim.

Dariusz Sitek, *Okno życia* (z cyklu *Infanticide*)
instalacja ze światłem, stal, szkło, tworzywo sztuczne,
materac, system oświetleniowy, 70x42x37cm, 2013.

Nagroda Specjalna

Centrum Promocji Młodych w Częstochowie.

Małgorzata Wielek-Mandrela, *Motyl wylatuje*
olej, płótno, 60x60cm, 2013.

Pozostali uczestnicy

wystawy pokonkursowej

Ambroziak Piotr, *The Sleep*
akryl, 95x135, 2015.

Arkusiński Michał, *Order of…*
video, 2013.

Bałdyga Michał, *Symetria Granica*
Wideoperformance, 2014.

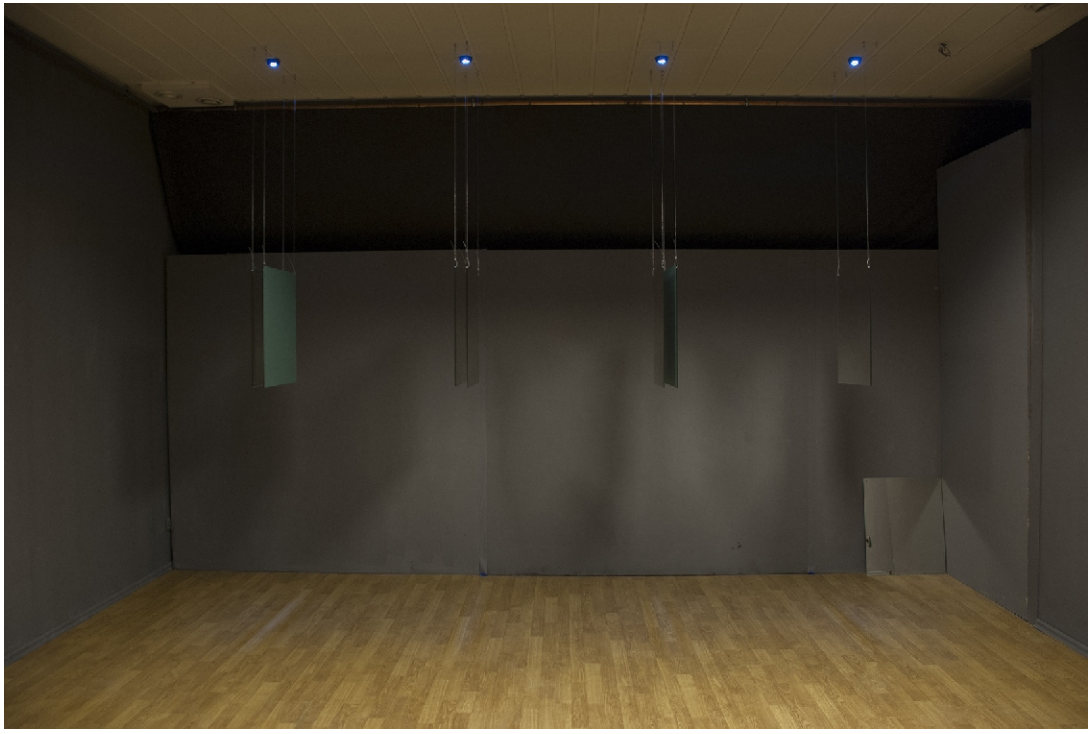

Bałdyga Michał, *Lustra*
Instalacja, 30x60x400, 2014.

Bartkiewicz Artur, *Funny games #2*
akryl na płótnie, 100x160, 2015.

Bujak Anna, cykl *Strefa zero*
fotomontaże, druk cyfrowy, 20x20, 2015.

Desperak Piotr, *W drodze ku zatraceniu*
akryl na płótnie, dyptyk, 140x200, 2015.

Dokudowicz Maja, *Ujawnienie*
holografia, 140x200, 2015.

Drążyk Honorata, *Mera In*
fotokolaż, 30x40, 2014.

Drążyk Honorata, *Klowniec*
fotokolaż, 30x40, 2014.

Groń Marcelina, *Plane 1*
akryl na plotnie, 90x130, 2013.

Jałkiewicz Daniela Krystyna, *Kroczy*
płaskorzeźba, dyptyk, drewno topolowe,
242x135x4 (jeden element: 242x60x4), 2015.

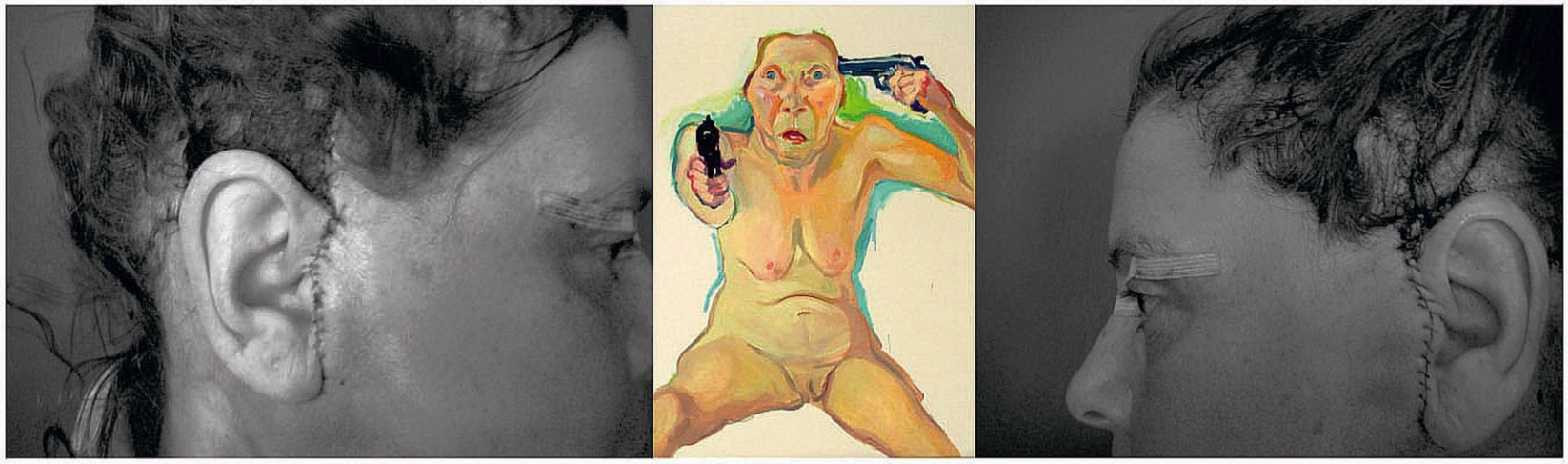

Karasińska-Eberhardt Hanna, *Ciśnienie II*
technika własna, 70x194, 2014

Kloc Anna, *Anioł Stróż*
olej na płótnie, 80x65cm, 2015.

Komowska Dominika, *Status quo*
fot. cyfrowa, 60x40, 2013.

Komowska Dominika, *W imię*
fot. cyfrowa, 50x30, 2013.

Konieczna Monika, *Wstań i obróć się*
video zapis performance, 2012

Kosinski Piotr, *Umartwienie,* dyptyk
fotografia cyfrowa, wydruk pigmentowy, 47x60, 2014

Kostecka Michalina, ***Panoramiczny performance miejski***
video, 2014

Kozera Grzegorz,
W postapokaliptycznym swiecie II
kolaż, płótno, 60x50 cm, 2015.

Anna Krason-Skibicka, *One*
fotomanipulacja, 50x50 cm, 2015.

Kupiec Alicja, *Lubię czystość*

ceramika-porcelana, wypał w temp. 1230°C,
praca 6-elementowa: 5 elem. 28x50, 1 elem. 38x26x2,5, 2014.

Kurek Julia, *Refleksje wodne*
wideo, 16x9, 2012.

Kurek Julia, SexBomba
wideo, 4x3, 2013.

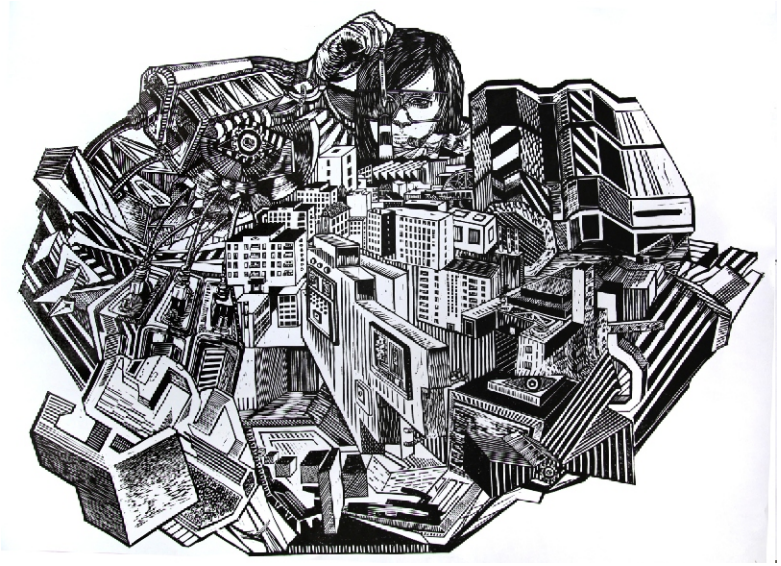

Iza Machura, ***Technokratyczna maszyna do mielenia mózgów***
linoryt, 100x70, 2013.

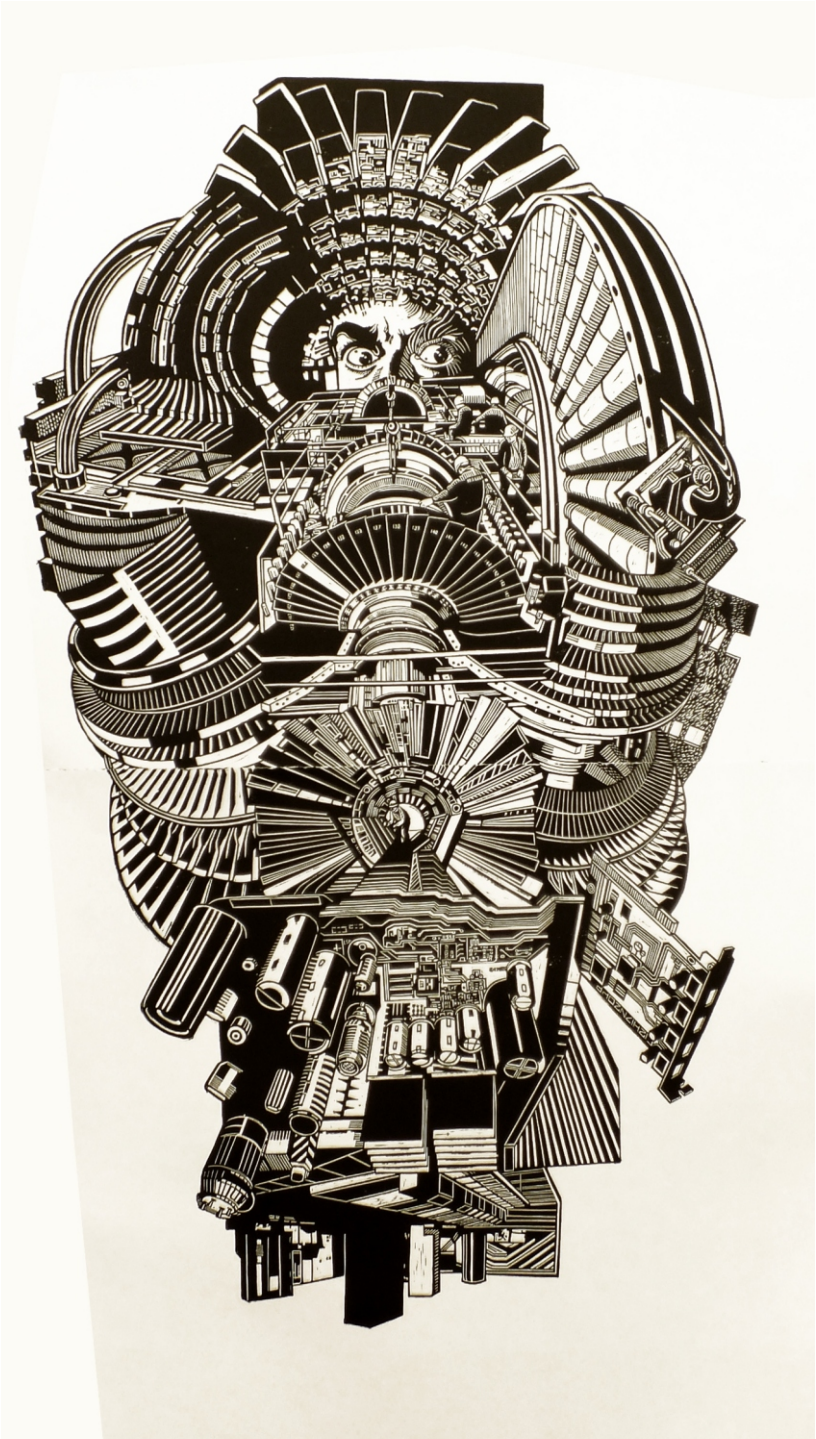

Iza Machura, ***Totemy współczesnej cywilizacji I***
linoryt, 80x160, 2014.

Marduła Halina, *Postapokalipsa*
fotomontaż cyfrowy, 30x30, 2015.

Marduła Halina, *Postapokalipsa*
fotomontaż cyfrowy, 30x30, 2015.

Michalak Jolanta, *One way*, cykl *Boski Matrix*
akryl, płótno, tryptyk 80x240 (80x60x80x100x80x60), 2014.

Orzechowski Janusz, *Olimp w ogniu*
akryl na płótnie, 140x100, 2014.

Paprota Marcin, *Martony 8*
(tryptyk), technika własna, 140x420, 2014.

Polak Joanna, *Portrety*

klatka z wideo, animacja piksilacja, 2014.

Rukszan Małgorzata, *GORSET I*
grafika komputerowa, 100x70, 2014.

Rukszan Małgorzata, *GORSET II*
grafika komputerowa, 100x70, 2014.

Skórka Tomasz, *Pisklę 2*
rzeźba w betonie, 41x41x35, 2015.

Skupniewicz Agata, *[S_TILL]*
instalacja, projekcja audiowizualna, 2014.

Stasik Paulina, *Pasożytnictwo, drapieżnictwo, konkurencja*
olej, płótno, 130x170, 2013.

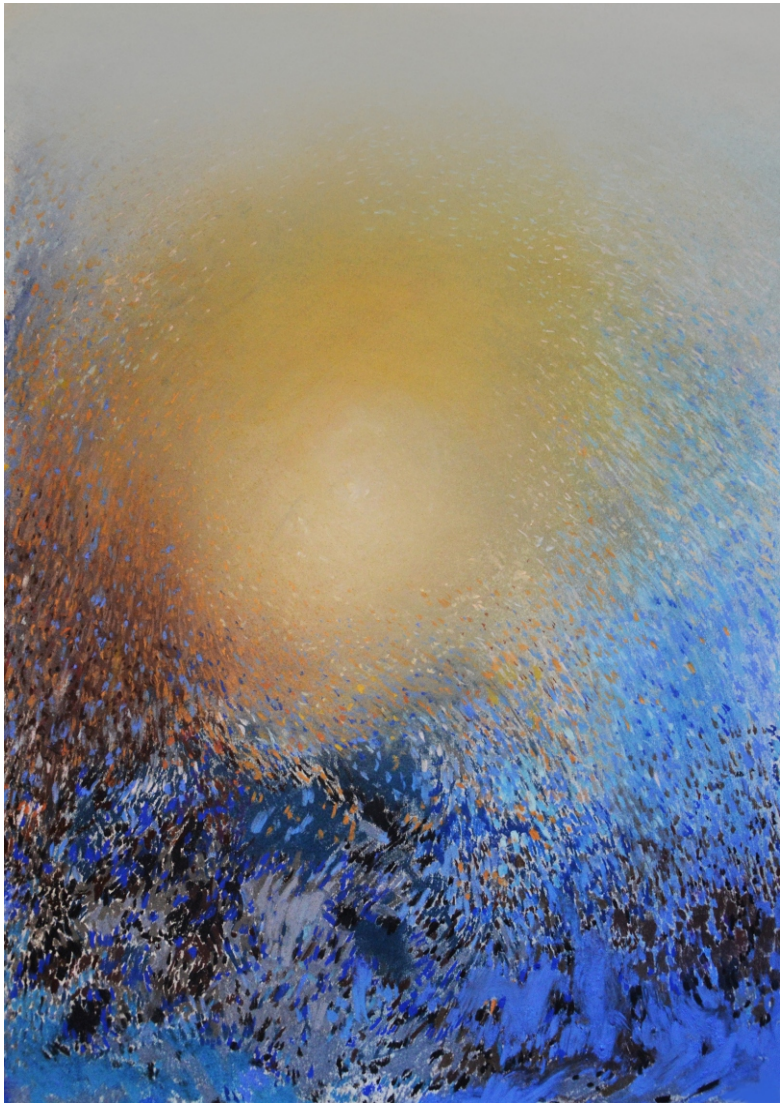

Strzelczyk Jolanta, *Przejście*
olej na papierze, 60x40, 2014.

Strzelczyk Jolanta, *Niepewność*
olej na płótnie, 110x80, 2014.

Trzaska Krzysztof, *Bez tytułu III*
akryl/płyta, 76x106, 2015.

Wiernicki Artur, *Dead girls can't say no 1884*
olejnożywiczna, płótno, 120x150, 2014.

Wiernicki Artur, *In the woods 1972*
olejnożywiczna, płótno, 120x150, 2014.

Witecka Śnieżana, *Aureola*

olej na płótnie, 90x80, 2014.

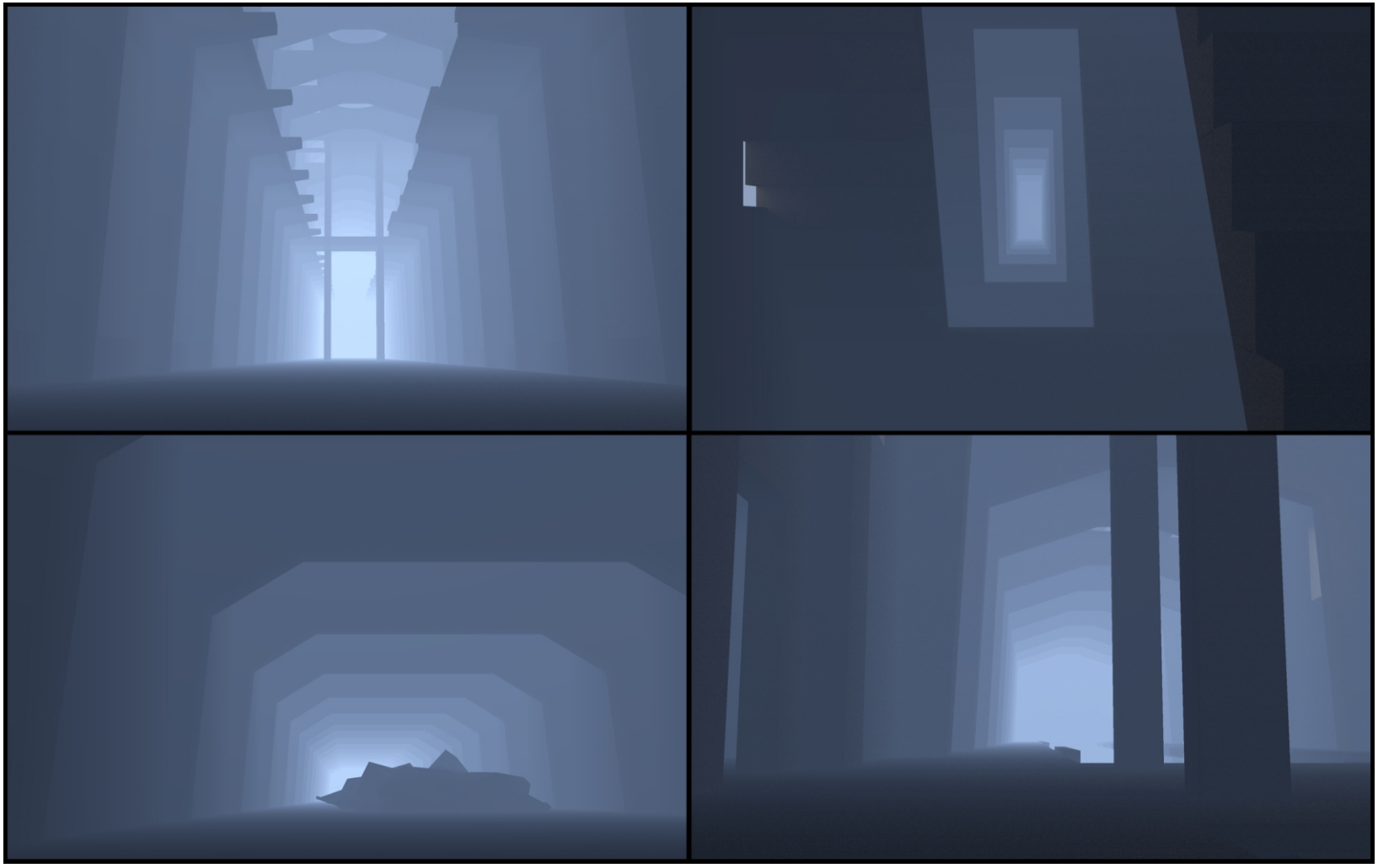

Woźniak Łukasz Zygmunt, *Ad Infinitum*
animacja, 2014.

Wygachiewicz Piotr (Marcelo Zammenhoff), *Ukraiński nawigator*
video, dv, 2012.

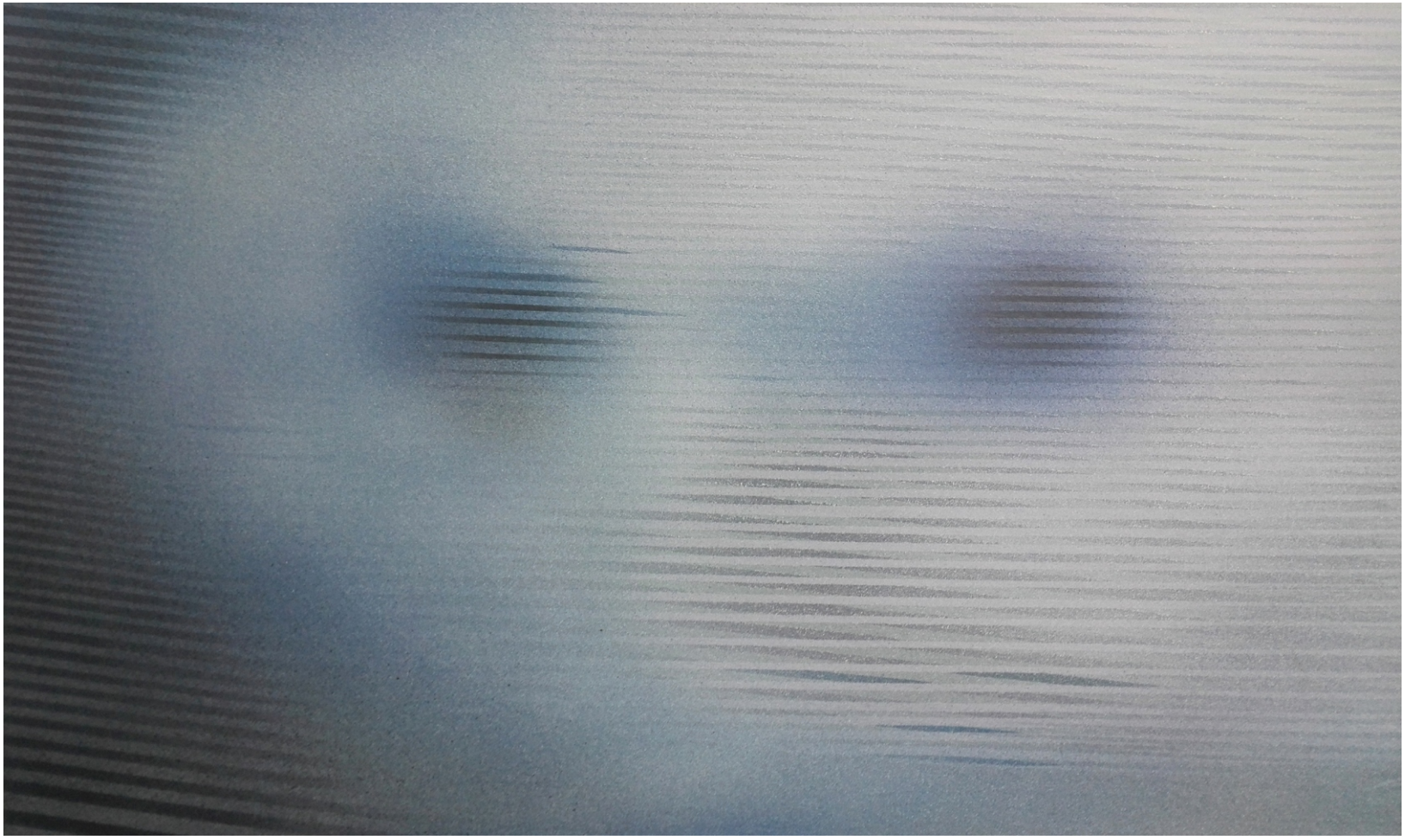

Zawada Klaudia, *Pejzaż postapokaliptyczny I*
akryl na płótnie.

Zawadzki Roman, *II*
fotografia analogowa, 30x40, 2015.

Zawadzki Roman, *III*
fotografia analogowa, 30x40, 2015.

Żochowska Ewa, *Moskit*
olej na płótnie, 100x100, 2012.

Żochowska Ewa, *Bestie*
olej na płótnie, 85x116, 2012.

Fundatorzy nagród

Prezydent Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
Przewodniczący Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
Hotel Mercure Piotrków Trybunalski
MUSI sp. z o.o.
Urząd Miasta w Sulejowie
Instytut Zdrowia Medicall w Piotrkowie Trybunalskim
Aleksandra i Robert Kukulscy
Małgorzata i Sławomir Kowalczyk
Pismo „Format"
Ośrodek Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim
Centrum Idei Ku Demokracji w Piotrkowie Trybunalskim
Centrum Promocji Młodych w Częstochowie

Jury III edycji Piotrkowskiego Biennale Sztuki
Krzysztof Jurecki
Janusz Bałdyga
Andrzej Saj
Stanisław Gajda
Andrzej Hoffman

Miejsce prezentacji
Galerie Ośrodka Działań Artystycznych, ul. Dąbrowskiego 5 i ul. Sieradzka 8, 97-300 Piotrków Trybunalski

Organizator i wydawca albumu
Ośrodek Działań Artystycznych w Piotrkowie Trybunalskim, ul. Dąbrowskiego 5, 97-300 Piotrków Trybunalski
tel. 44/7339388, email: oda@odaart.pl, www.odaart.pl

ISBN 978-83-940747-2-2

Ośrodek Działań Artystycznych
w Piotrkowie Trybunalskim
ul. Dąbrowskiego 5 & ul. Sieradzka 8
97-300 Piotrków Trybunalski
tel.: 44 733 93 88; 44 649 52 64
www.odaart.pl